

79. Fra kvalmfulde Mure.

Vivace.

(Strandvejen.)

Niels W. Gade.

1. Fra kvalmful-de Mure til Marken saa huld, der pløj-e-de Fure har y-det sit Guld; saa friske og sunde de Bønder vi se, ved kø-li-ge Lunde de hvæsse den blinkende Le.

2. Se, Blomsterne virke et Tæppe, som gaar om gotiske Kirke, hvor Korsene staar! Saa brun den sig rejser i lysgrønne Dal. Se, hvor Storken knejser paa det gamle, mosgroede Tag!

3. Hulvejen mod Havet nedluder saa brat, med Skygge begavet, med Træer besat. Her risle saa milde de Bølger fra Land fra venlige Kilde langt ud i den himmelblaa Strand.

4. Saa langsomt i Sandet vi glide af Sted, imens ruller Vandet ved Hestenes Fjed. Den flagrende Maage flyr hen over Sø. Hist se vi i Taage Tycho Brahes knejsende Ø.

5. Her Bøgenes Kroner sig om os har hvalt, de spøgende Toner vi høre jo alt. Se Teltene hvide! Se hvirvlende Røg! Vi køre, vi ride, vi ile til Latter og Spøg.

A. Oehlschläger.

80. Fred hviler over Land og By.

Andante.

(Aftensang.)

R. Bay.

1. Fred hvi-ler o-ver Land og By, ej Ver-den lar-mer mer, fro smi-ler Maa-nen til sin Sky, til Stjer-he Stjer-ne ser.

2. Og Søen blank og rolig staar med Himlen i sin Favn; ved Dammen fjerne Vogter gaar og lover Herrens Navn.

3. Alt er saa stille og saa tyst i Himmel og paa Jord; vær ogsaa stille i mit Bryst, du Flygtning, som der bor!

4. Slut Fred, o, Hjerter, med hver Sjæl, som her dig ej forstaar! Se! over By og Dal i Kvæld nu Fredens Engel gaar.

5. Som du han er en fremmed her; til Himlen staar hans Hu, dog i det stille Stjerneskaar han dvæler her som du.

6. O, lær af ham din Aftensang: Fred med hver Sjæl paa Jord! Til samme Himmel gaar vor Gang, adskilles end vort Spor.

B. S. Ingemann.